

forekommer det mig, at vi ganske rolig kunne lade Spørgsmaalet om Markedet ligge til Efteraaret, saa have vi Erfaringerne fra Sommeren at holde os til, Kreaturerne ville jo ikke dø af at staa ude paa Markedet om Sommeren, de maa jo forudsættes at være gode og kraftige, og om Beboernes Beredvillighed til at huse saa mange af dem som mulig, kan der ingen Tvivl være. Den Side af Sagen forekommer det mig altsaa rigtigt foreløbig at lade ligge. Der er dernæst det andet Spørgsmaal om Udvidelsen af Lunderskov Station, idet den er et Knudepunkt, og det tror jeg, er den eneste Side, hvorfra vi bør se dette Forslag. Hvad det Forslag angaar, at give 90,000 Kr. ud til en Udvidelse af Spor og beslige ved Lunderskov Station, skal jeg for det Første bemærke, at jeg vilde finde det i høj Grad generende for en almindelig fornuftig Finantslovsbehandling, dersom Folkethinget vilde billige, at Ministeren lige umiddelbart inden Finantslovens 3die Behandling fremfatter et Forslag om, at der skal bevilges 90,000 Kr. mere paa hans Jernbanebudget, end han havde forlangt, som det oprindelig forelaa. (Naberg: Na!). Det ærede Medlem for Lemvig (Naberg) kan faae Ordet efter mig. Lunderskov ligger, hvor den altid har ligget, og Jernbanebestyrelsen have vi hørt hele Tiden, og den har lige saa godt ifjor Jorjaar vidst, som den vidste nu i Februar Maaned, at Lunderskov Station trængte til en større Udvidelse. Jeg spørger: Hvortil have vi en Bestyrelse, naar den ikke i Tide forbereder os paa de Forlangender, som den vil fremsætte? Jeg kan forstaa, at der kan fremkomme paa et eller andet Sted særlige Forhold, som kunne foranledige, at vi gif ekstraordinært til Værk, men der er ikke sket noget Saadant ved dette Forslag. Der foreligger ikke pludselig opstaaede nye Forhold, og bevilge vi dette af Ministeren fremsatte Forslag, vil det kun være en Anledning til at opmuntre Jernbanebestyrelsen til at komme drattende i Sessjonens Løb med sine Forslag angaaende Jernbanevesenets Udvikling istedetfor at forelægge sine Forslag samlede paa eengang, saa at man hurtigt kan faae en Oversigt over, hvad der begjæres. Det vilde fremdeles være at give et slet Exempel for de Private, der søge Bevillinger paa Finantsloven, til at komme for sent med deres Begjæringer. En virksom og dygtig Administration, der paa Finantsloven vil erhverve den og den Bevilling til Opfyldelsen af det og det Formaal, maa med sin Minister have fremsat alt dette i sine Hovedtræk i Tide, og der er for mig ikke den fjerneste Anledning til at acceptere dette Forslag, hverken for dets Indholds Skyld eller paa Grund af den Maade, hvorpaa det er blevet fremsat. Efter den Forberedelse, som vi i Udvalget have kunnet give dette Forslag, der fremkommer her til 3die Behandling af Finantsloven, vil det være uforenligt med en

rolig og beständig Finantslovsbehandling at bevilge det og kun en Opmuntring til Bestyrelsen for Statsinstitutioner til at komme Nattevis med deres Forslag i den Formening, at de saa lettere vilde kunne komme igjennem. Havde der været Tale om et eller andet Nyt, som nu først kunde være kommet frem, havde Stillingen været en anden — i ekstraordinære Tilfælde kan man gaa en ekstraordinær Vej — men Spørgsmaalet om Lunderskovstations Udvidelse have vi allerede ifjor hørt om i Udvalget. Et Forslag derom kunde altsaa meget godt have foreligget os i god Tid. Jeg skal ogsaa gjøre opmærksom paa, at det ingenlunde er saa sikkert, at forskjellige Forhold vedrørende vort Jernbanevesen ikke kan faae Indflydelse paa det Spørgsmaal, som her er fremsat. Hvilken Indflydelse Julefejers af Herning—Stjern Banen kan faae paa Trafikken ad denne Vej, er f. Ex. ikke fuldstændig afgjort. Det er imidlertid en Betragtning, som jeg ikke lægger synderlig Vægt paa; men jeg siger: Lad denne Sag blive undersøgt paa ny af den høitærede Jernbanebestyrelse, lad Ministeren fremsætte et Forslag derom paa ordinær Tid og med en ordinær Begrundelse, giv Folkethingets Finantsudvalg Leilighed til paa sin Side ogsaa at undersøge dette Spørgsmaal, først da vil man med Bestemthed kunne vide, om Folkethinget vil kunne gaa ind paa Forlaget. Men fremsat paa denne Maade anser jeg det for i højeste Grad urigtigt, om det skete. Som sagt, det berømt Spørgsmaal om Centralmarkedet kommer os i denne Forbindelse ikke ved. Kreaturerne ville nok kunne undvære Skure om Sommeren, i alt Fald ville da de Kreaturer kunne undvære dem, som ikke komme paa Markedet, og det vil nok blive de fleste. — Med Hensyn til Endringsforlaget under Nr. 93 vil jeg sige, at det gjør mig ondt, at jeg ikke kan være med til at stemme derfor, og at jeg anser mig for forpligtet til at stemme derimod. Min Stilling til denne Sag har været den samme i hele den Tid, vi have forhandlet Spørgsmaalet, hvilket ogsaa stemmer med den historiske Fremstilling, som den ærede Minister gav os. Vi have hørt Sagen for adskillige Gange i Finantsudvalget, og engang, medens jeg var Ordfører for Finantsloven, have vi negtet at tiltræde en Bevilling i saa Henseende; men Udvalget ubtalte gennem Ordføreren, at det selvfølgelig skulde være Udvalget hjert, om Centralkomiteen, hvis Virksomhed man overhovedet i høj Grad paaflønnede, kunde finde Anledning til efter fornyet Undersøgelse af Sagen at yde nogen mere Understøttelse, forsaavidt man dertil havde Midler. Det er jo imidlertid noget ganske Andet at henvise en Sag til almindelig Bedømmelse hos en privat Komite, end at ville bevilge en Risiko for Statskassen i den Anledning. Naar jeg tidligere ikke har kunnet være med til at binde Statskassen ved nogen Risiko i saa Henseende, er det simpelthen af den